

ופירכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא". חזין דקיבוּן גלוּות — בעת ברכת הימים הוא, ולהכי אמרין לה בתור ברכת הימים.

וביוֹן שמתקבצוּ גלוּות — נעשה דין ברשעבים, שנאמר: "וְאָשִׁיבָה יְדֵי עַלְיךָ וְאֶצְרוּף כְּבוֹר פִּינִּיךָ", וכפתיב דעת ידיך: "צִיּוֹן שׁוֹפְטִיךָ כְּבָרָאשׁוֹנָה", ואחריך: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָט תִּפְדַּח וְשִׁבְתָּה בְּצִדְקָה", להכי אמרין "השִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ" לאחר קיבוּן גלוּות.

וביוֹן שנעשה דין מן הרשעים — כלו הפוּשִׁים [הכופרים], ובכלל זרים [העושים בזמיד] עמהם. שנאמר: "וְשִׁבְרָה פּוּשִׁים וְחַטָּאים יְהֻדִּים". להכי אמרין להן ברכה — בתור דין הרשעים שבברכת "השִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ".

וביוֹן שכלו הפוּשִׁים — ממלאת מתרומות קרן צדיקם. דכתיב: "וְכָל קָרְנוֹן רְשָׁעִים אֲגַדֵּע — תְּרוּמָמָה קְרָנוֹת צְדִיקָם".

ובכלל גרי הצדק בברכה עם הצדיקם, שנאמר: "מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם וְחַדְרָת פְּנֵי זָקָן", וסמוך לה: "זָכֵי יְגֹרָתְךָ גָּרָה". להכי אמרין הכא ברכת "על הצדיקים".

והיכן מתרומות קרנים של הצדיקים? בירושלים. שנאמר: "שָׁאַלُו שְׁלֹום יְרוּשָׁלָם יְשָׁלוּ אֹהָבִיךָ". להכי אמרין הכא ברכת יולירושלים עירך".

שכתב, שכשריפה רפאל את אברהם, אמרו: רופא חוליו עמו ישראל. הרי שמתחלת נתקנה ברכת רפואה על המילה [שפתי חכמים].

25. ואם תאמר: שמנית היא!? "אשרי" ולמה רגשו גויים" — תרתי פרשתא נינהו. רשי".

זה רק במצואי שביעית — בן דוד בא, ואם כן, נקבעה לגאולה בשミニת, שיעיקר הגאולה — בשנה שמינית היא! וברכת רפואה, היה להם קבועה שביעית — אחר סליהה, כדכתיב קרא: "הסולח לכל עוני כי הרופא וגורי"?²³

אמר רב כי אהא: היינו טמא, מתווך שנתנה מילח בשミニת [ביום השmini], שצרכיה היא רפואה, לפיכך קבועה לרפואה בברכה שמינית.²⁴

ומה ראו לומר ברכת הימים בברכה תשיעית?

אמר רב כי אלכסנדרי: ברכה זו בגדר מפקיעי שעריים נאמרה, דכתיב: "שְׁבָור זָרוּעַ רְשָׁעָה". והאי קרא — במפקיע שעריים מדבר, דכתיב בההייא פרשתא: "יָאָרֵב בְּמִסְתָּר כָּרִיה בְּסָוכֹו יָאָרֵוב לְחַטּוֹף עֲנֵי". וכי הלשטים אורב לעני?

אללא, במפקיעי שעריים הכתוב בדבר, שרוב דעתם לעניהם היא. וכא בעי דוד רחמי, ואמר: "שְׁבָור זָרוּעַ רְשָׁעָה, עַל יְדֵי שְׁתַּחַן שׁוּבָע בעולם. ודוד כי אמרה — בפרשה תשיעית אמרה".²⁵

ומה ראו לומר קיבוּן גלוּות לאחר ברכת השניהם?

דכתיב: "זֹאתָם הָרֵי יִשְׂרָאֵל עַנְפָכֶם תַּתְנוּ

ו"את צמח דוד וכו'". ומכל מקום, כיון דשם גאולה עליה — קבועה שביעית. רשי".

23. כך פירש הרש"ש. ועיי' מהר"ש.

24. וביתר מכוואר לפי דברי הב"י דלעיל,